

Sonja Albrink (CD):

Gudenåen har haft en stor betydning for pramsejlad i masser af år, men transportsituationen har ændret sig, som også tidligere ordførere har nævnt, og Tangeværkets problemer får vi drøftet i udvalget. Så jeg kan kun sige her til sidst, at CD tilslutter sig lovforslaget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige tak for de mange smukke ord om dette epokegørende lovforslag, og jeg tillader mig forsigtigt at antyde, at det har mulighed for at blive vedtaget her i Folketinget, inden vi tager på sommerferie.

Jeg vil dog advare imod at tro, at vi også kan nå at løse Tangeværkets problemer inden sommerferien. Nu kører der en lokal debat, hvor folk engagerer sig på livet løs, og jeg synes, den debat skal have lov til at køre videre. Jeg synes, den er spændende, jeg synes, der er kommet masser af godt materiale frem, så lad dem dog få lov til at diskutere, i stedet for at vi altid skal kortslutte alting, før diskussionen er overstået. Vi har alligevel ikke – medmindre vi er parat til at trække den helt store pung frem – mulighed for at gøre noget ved problemet før i forbindelse med en eventuel koncenssionsfornyelse år 2001, så der er god tid til at få drøftet spørgsmålet igennem, og det vil jeg gerne give de lokale kræfter, som engagerer sig så stærkt i det, mulighed for.

Men jeg vil gerne sige tak til ordførerne for de smukke bemærkninger om regeringens lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 90: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Anvendelse af forordninger). Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 29/11 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Lis Greibe (S):**

Det er med stor glæde, jeg i dag går på talerstolen og på Socialdemokratiets vegne støtter lovforslag nr. L 90.

Jeg er som valgt i Sønderjylland ofte blevet konfronteret med problemerne vedrørende affaldsturismen, og jeg ved, hvorledes følelsen af afmagt har præget de lokale myndigheder. Affaldet har også andre adgangsveje til Danmark, men transporten over den dansk-tyske grænse har været den mest omtalte og markante.

»Tyskland drukner i affald« var avisoverskrifterne for snart 2 år siden, og Tysklands affaldsproblem blev Danmarks. Tyskland producerer godt 230 mio. t affald om året, og efter at den tyske industri er blevet pålagt at tage emballage tilbage og man har udstukket ambitiøse mål for genanvendelsesprocenten, har landet slet ikke haft kapacitet til at genanvende så meget af affaldet som foreskrevet.

EU-forordningen om kontrol af affaldstransport over grænserne trådte i kraft den 6. maj 1994 og blev fulgt op af en lovbekendtgørelse, hvoraf det fremgik, at Miljøstyrelsen var den kompetente myndighed. Men inden kompetencen var blevet placeret, startede en glidende strøm af lastvognstog ind over den danske grænse, og skidtet væltede ind. Ved en trafiktælling, som Sønderjyllands Amt foretog i oktober 1994 på motorvejene, blev der på blot én time konstateret 18–20 sættevognstog med fliset træaffald. Dette var ikke uden grund, for afgifterne for bortskaftelse er 15–20 gange så store i Tyskland som i Danmark, så der var penge i skidtet. Gevinster på 15.000 kr. pr. læs for danske aftagere er blevet nævnt.

Men hvorfor egentlig bekymre sig så meget om denne affaldsimport? Så længe danske forbrændingsanlæg har kapacitet hertil, kan vi vel kun være tilfredse med den tilførte tyske forbrændingsvarme. Nej, for problemet er, at det